

De bekende grofwildkenner Peter Burghardt pleit in Jäger voor het invoeren van jachtonderbrekingen. In een veld met verschillende soorten grofwild wordt dat wat moeilijk, maar met overwegend ree in het veld is handhaven van rustpauzes van minstens drie tot vier weken goed te doen. Burghardt haalt verschillende argumenten aan.

Doorlopende jacht

Het ree merkt stiekeme jagers op, zowel door aanbensen als de gevolgen door verwaaiing en pogingen om 'stil' te doen. Het ree wordt voorzichtiger, treedt later uit de dekking. Elke dag hetzelfde ritueel: sluipen naar de aanzit, het ree merkt dat op en wordt meer alert. Het ree vertoont zich overdag nauwelijks meer en blijft dus veel in de dekking, doet meer schade aan de opstand. Jachtdruk wordt sterk opgevoerd om het kwantum te behalen, waardoor het ree zo mogelijk uitwijkt naar een rustiger gebied en zich nog minder vertoont. Dit werkt ongewenst afschot in de hand.

Jacht met onderbreking in tijd

Het ree merkt stiekeme jagers op, zowel door aanbensen als de gevolgen door verwaaiing en lawaai. Het ree wordt iets voorzichtiger, treedt later uit de dekking. Langdurige onderbreking van het ritueel: het ree gedraagt zich vrijer en treedt eerder uit. Geen gewenning aan die jagers, zodat het rustig in open terrein kan foerageren waardoor minder veeg- en vreeschade ontstaat. Na de onderbreking heeft de jacht eerder succes, want minder verstoring omdat de jachtdruk aanmerkelijk geringer lijkt. Het ree blijft in eigen territorium; Na iedere jachtpauze verhoogde kansen op snel succes.

Een goede verdeling voor ons land zou kunnen zijn:

Half januari tot eind februari (geit, smalree);

Half april tot eind mei (jaarling, bok);

Half juli tot eind augustus (overwegend bok);

Half oktober tot half december (kalveren).